

Bestemors halvbror Johannes Olsen Hvitås emigrerte til Amerika i 1882. Han slo seg ned i Sør Dakota hvor han hadde en farm.

I boken Nordmændene i Amerika fra 1907 av Martin Ulvestad forteller han litt om sin første tid i Amerika:

«Efter at jeg havde tat mig Land her, arbeidede jeg og tre andre på Oberst Johnson Farm.

En søndag jeg og en annen Gut var oppe paa Sioux Reservationen, gik vi bort til Indianernes Telte. Vi gik ind i det største av dem, hvor vi traf Høvdingen selv. Han havde nogle tykke Guldbaand om Hænderne. Men begge hans ben var vist afskudte thi han gik paa Laarstubberne. Hans datter legte med en stor Skunk som hun havde tæmmet.

Ja og saa var det Prærie Ilden jeg burde nævne. Den kom om høsten det samme Aar mens vi holdt paa at træske. Vore Slukningsforsøg nytteded lidet. Flammerne gik fortere end Hestene kunde løbe. Vi var imidlertid istand til at redde Husene, men Heste, Mulæsler, Kreaturer og Høns strøg med. Af Træskemaskinen og vore 30 Hvedestakke var der heller intet igjen.

En kort tid derefter kom nogle Indianere og spurgte om de kunde faa Kjødet af de brændte Heste.

Jeg sa de kunde ta alt de vilde. Senere fik vi høre at de ogsaa havde fået fat i et dødt Mulæsel øst ved Sioux Rive. Saa snar de havde fortæret «Mulen» blev de syge thi den var bedærved. Dette for at vise hvilke Raaskind de norske Pionerer var nødt til at bo iblandt»

Forfatteren har nok oversatt Johannes fortelling til «dannet» språk. Han snakket sikkert Sauheraddialekt.